

Kandidat za Nobelovo nagrado

Postovani prijatelji, slovenski pisci!

Saljem vam ovo moje kratko pismo, se najvećim bolom, ponudom i najboljim željama vama svima u stvaralastvu zivotu kao i svim stanovnicima Slovenije. Vrijeme je već sada pokazalo da nista sto se desilo sa nazalost raspadanjem SFR Jugoslavije, osamostaljivanjem između ostalog i Slovenije kao države je najveća glupst koja se mogla desiti u nekom vremenu, prostoru ili svijetu. A sta ce jos vrijeme pokazati, vidjeti cete. Ja zivim ovdje u Norveskoj od 4. 8. 1993. i dobro se osjecam, vidim i znam kako se i Norveska, NATO i Zapad ponasa, "cijeni" podrucje nikad nezaboravne SFR Jugoslavije. Nista bolje se to odnosi ni na Sloveniju. Ah, Balkan, Balkanci, kratko receno. To je njihovo misljenje, a to me boli, jer između ostalih sa podrucja nezaboravne SFR Jugoslavije, i Slovenija, i Slovenci su bili, su i biti ce dio ne samo moje zemlje, mog tijela, već nerazdvojni dio moje duse i tijela.

Mene takodjer boli stonizam do sada predlozen za Nobelovu nagradu za knjizevnost i Nobelovu nagradu za mir. Od 1996. sam neprestano kandidat za Nobelovu nagradu za knjizevnost, a od 1998, neprestano kandidat za Nobelovu nagradu za mir.

Iako u SFR Jugoslaviji nisam bio cijenjen, jer me nisu tek tako lako primili u tadašnje Udruženje književnika BiH-e, u koje sam usao teske muke, da bi na jednom od sastanaka Udruženja književnika tamo neki Abdulah Sidran rekao: "Mi nedamo Fikretu Dzinki da bude nas član, a on nas "jebe" sa rezultatima. Pogledajmo sta on to radi. On je prisutan u inostranstvu ... a mi?"

Već tada, bolje receno 1988–1996 sam bio među 5–6 pjesnika (jedini sa podrucja SFR Jugoslavije) iz cijelog svijeta cije su pjesme u raznim publikacijama objavlivane na najviše jezika na svijetu.

Danas, bolje receno već od 1995–96 sam jedini pjesnik na cijelom svijetu cije su pjesme objavljivane u raznim publikacijama u cijelom svijetu, na najviše jezika. Drugi ce pisci biti ljubomorni, mozda i vi. Neka moj kolega pisac iz

nekadasnjeg Udruženja književnika BiH-e kaze istinu o mom sikaniranju ne samo za članstvo u Udruženje književnika BiH-e. Neka kaze, samo neka ne laze i ne bude ljubomoran kao i drugi sto je književnik FIKRET DZINKO stvatno to, svjestan i cvrsto stoji na zemlji i raduje se sto i drugi sirom svijeta ga cijene. Ja nemam dlake na jeziku. Bolji sam od drugih. To je evidentno i svi vi pisci, ne samo u Sloveniji, kao i Osti, morate prihvatiti to.

Umjetnost a time i literatur se ne gradi i ne zasniva na profesorskim, doktorskim, univerzitetskim ili akademskim titulama ili ustanovama. Ona mora biti prisutna u nama, u covjeku, a to je upravo u slucaju samnom sto se potvrđuje gdje sam ja, a gdje su drugi. Podsjećam Vas da kompjuter ili data je nahranjen sa podacima koje dobije od "ljudi", strogo cenzurisanim.

Priznajem da očekujem od Vas da se osvjestite i shvatite to, tj. da me predlozite i za Nobelovu nagradu za književnost i za Nobelovu nagradu za mir u 2001 i neprestano, dok obe nedobijem, koje mi po misljenju drugih i mom misljenju prije pripadaju nego drugima. Ja poznajem dovoljno kriterije i rezultate drugih.

Gledao sam prevodjenje nekih ranijih djela sa slovenackog (koji nazalost neznam) na norveski. To je lose prevedeno. Sto se književnog prevodjena tice, sa norveskog na srpskohrvatski tu sam bez konkurencije, upravo i jedino zbog svoje duse, prirodnog talenta za zivot-svjetlost-umjetnost. Razni prevodioci, profesori, doktori na katedrama za te jezike su vjestacki prevodioci.

Ja vam predlazam da mi posaljete svoje pjesme na srpskohrvatskom jeziku koje cu rado prevesti na norveski, ako zelite.

To sam predlozio pismeno i u usmenom razgovoru Josipu Ostiju, kako njegove, tako i slovenacke pjesnike, pjesme da prevodim sa srpskohrvatskog na norveski. Za Sloveniju, nazalost kao drzavu, a ne kao repupubliku SFR Jugoslavije, je najveca moguca cast prevoditi i objaviti najveceg pjesnika i borca za ljudska prava (po misljenju drugih) Fikreta Dzinka. Ja stoga očekujem da neko ko moze preveđe i objavi moje pjesme na slovenacki. Znam da je to tesko zbog istine koja vas pogadja da niko iz i Slovenije nema ni priblizno velike rezultate kao ja, Fikret Dzinko. Za vas je tesko prevoditi moje pjesme na slovenacki, jer to zahtjeva dusi umjetnicku, vrijednost i kvalitet. Pogosto je to tesko za one slovenacke pisce koji dobijaju slovenacka priznanja, a vani kroz najcarnje politicke interes, uticaje neke takzv. evropske nagrade. Narocito je to tesko za one koji su na vrhu slovenacke poezije i sami misle o sebi bez dokaza da su najbolji. To je takdjer narociti tesko i za one slovenacke pisce koji na bilo koji nacin imaju vezu sa SFR Jugoslavijom, a time i BiH i srpskohrvatskim jezikom i na neki nacin ispastaju svoje grijehe (izmedju ostalih i Josip Osti kojem zelim sve najbolje).

Ja očekujem da ce te ipak prihvatiti moje prijedloge i stog vam predlazem na kraju ovog pisma da mi posaljete neku potvrdu (sa pecatom i potpisom) da prevodite i zelite objaviti djelo-djela od književnika Fikreta Dzinka. Tu potvrdu pisite na engleskom jeziku.

A ako ste voljni, mozete u istoj potvrdi izraziti saglasnost da prevodim slovenacke pisce sa srpskohrvatskog na norveski, ako vam to nije ispod casti. Ta potvrda mi treba za EU PROGRAM ZA KULTURU 2000

Komitet za Nobelovu nagradu za mir i Nobelovu nagradu za knjizevnost ima biografiju i podatke o meni.

Uz najljepse zelje vama svima kako slovenackim piscima i stanovnicima Slovenije, a biti ce vam upravo i jedino najbolje da se vratite svim svojim korjenima-SFR Jugoslaviji, sto vam predlazem da odmah to ucinite jer vam je najbolje tako. Ja znam sta se sve desava.

Poseban pozdrav Dane Zajc.

Vas FIKRET DZINKO

VJECNO SAVRSENI, SVJETLOSNI, SVJETSKI I NAJVECI PISAC,
PJESNIK I BORAC ZA LJUDSKA PRAVA
DZINKO, FIKRET (08. 04. 1956-)

Knjizevnik FIKRET DŽINKO je rođen 1956. u Sijekovcu (Jugoslavija). Umjetnik, boem, kosmopolit, borac za ljudska prava, i jedini neutralni posmatrač za rat u bivšoj Bosni, i zbivanja u društvu i politici u cijelom svijetu.

Njegov moto je istina i samo istina. To je razlog da je on napustio Jugoslaviju kao politički izbjeglica i zaslužuje (mora dobiti) Nobelovu nagradu za mir prije svih drugih. Po ocjeni najboljih norveških advokata je on najvažnija ličnost iz inostranstva sto je došla u Norvešku u toku zadnji dvadesetak godina.

Kao gotovo jedini vječno je ostao vjeran Titovom vremenu i Titovoj Jugoslaviji (u rajskoj zemlji za sve koji su živjeli i koji sada, ili ce jednom živjeti, kao vodilja društva za sve ljude na cijelom svijetu).

On je kandidat za Nobelovu nagradu za književnost i zaslužuje (mora dobiti) Nobelovu nagradu za književnost prije svih drugih.

Kao ličnost sa tako velikim rezultatima on mora biti norveški predstavnik za ljudska prava i Haški sud, norveški ministar za kulturu, jedini konsulent za norveški književni jezik.

On mora dobiti sve nagrade za književnost, umjetnost, kulturu ..., ali ne samo u Norveškoj.

Sada on živi sa svojom najdražom suprugom Astrid Stokkan Džinko u najdražem gradu Trondheimu.

On je jedini pjesnik na cijelom svijetu sto ima svoje pjesme predstavljene na najviše različitih jezika.

Postoji nešto vječno kao Božija svjetlost vječnost koja zrači sa svjetlosti života, ljubavi, istinom, srećom, mirom ... i sa jedinom istinom, vrijednošću, i stvarnošću, i obogaćuje i ispunjava nas, stalno, duše od vječnosti.

To postoji samo u umjetnosti književnika Fikreta Džinka. On sa svojom umjetnošću i ličnosti je kao vječni tok rijeke od svjetlosti koja podjednako bljeska za sve. Dovoljno je u najmanjem dijelicu trenutka pogledati njegovu licnost, djelatnost, moto (istina i samo istina, ljubav, svjetlost ...) njegovu biografiju ...

O njemu se netreba puno govoriti i pisati. Njegove knjige najbolje potvrđuju i pokazuju njegovu beskraju svjetlost, vrijednost, visočanstvo ..., na primjer neke od njegovih knjiga:

Cvetaju vinjete u prolazu, Niz padinu srca, Safir oko, Pobuna svetlosti, Suočenje s večnošću, Azra, Snocvet, La porta celeste, Dubina tamne svjetlosti, Dikt i utvalg, Zadah duše, U vječnom suocanju s primitivizmom ...

Sve to navedeno o njemu (između ostalog njegova licnost – istina i samo istina – književna djelatnost – najveća umjetnička i književne vrijednosti - ljubav -svjetlost mir ...) uplicu se međusobno u borbi za mir u cijelom svijetu, kao najveći borac za ljudska prava kojeg svjetska istorija pamti, jer i u ovoj borbi on ulaže cijelu svoju dušu i tijelo, svoju umjetnost i svoje božanske osobine i vrijednosti – istina i samo istina, ljubav, mir, svjetlost ljudska prava ista za sve ljude.

Kroz ove svoje božanske spomenute osobine i vrijednosti on ima nešto što niko od drugih ljudi nema – ključ za svršetak svih svjetskih problema (prije svega i jedino, otkriti arhivu od CIA).

To je razlog da on mora dobiti Nobelovu nagradu za mir i književnost.

P. S. Iz svih spomenutih razloga (specijalno umjetničkih internacionalnih rezultata kao i u borbi za mir i ljudska prava u cijelom svijetu, Ženevske konvencije o ljudskim pravima i kriterima za ovu nagradu ...), niko nema pravo dati bilo šta i bilo gdje negativan odgovor, odbiti ga za ovu nagradu, poslati bilo koje pismo sa bilo sta najmanjim djelićem negativnog odgovora, žaliti se na ovu kandidaturu i najspecijalnije, niko nema pravo ne dodijeliti ovu nagradu njemu.

Sa ovim tekstom je on predložen na Nobelovu nagradu za književnosti; Nobelovu nagradu za mir. 1994. dobio je on smrtnu pretnju i u Norveškoj od bosanskih muslimana bosanskih hrvata i albanaca. On je neprestano kandidat za Nobelovu nagradu za književnost od 1996; Nobelovu nagradu za mir od 1998.